

[Ingrid Kjældgaard]

Københavns kommuneplan bekendtgjort den 3. november 1989 er udlagt til offentlige formål samt private institutioner m.v. af almennyttig karakter, som efter Magistratens skøn naturligt kan indpasses i det pågældende område.

Svar (27/4 90):

Justitsministeren (Engell):

Spørgsmålet om arealudlæg i kommuneplanlægningen reguleres efter kommuneplanlovens § 3 og § 18, hvoraf fremgår, at der i en kommuneplan og i en lokalplan bl.a. kan optages bestemmelse om, at et nærmere angivet areal forbeholdes til offentlige formål.

Det fremgår af lovens forarbejder, at sådanne formål kan være statslige, amtskommunale og primærkommunale formål. Offentlige formål omfatter efter de nævnte bestemmelser også anlæg af almen karakter i øvrigt, jf. »Kommuneplanloven«, 3. udgave, kommenteret af Bendt Andersen og Ole Christiansen, side 191.

Planstyrelsen, hvorunder kommuneplanloven henhører, har over for Justitsministeriet oplyst, at f.eks. kirker og forsamlingshuse for forskellige trosretninger sædvanligvis betragtes som offentligt formål i planlovgivningen.

Spørgsmålet, om et bestemt anlæg kan betragtes som almennyttigt efter kommuneplanloven, henhører i øvrigt under Miljøministeriet.

Jeg har samtidig hermed til spørgeren sendt en kopi af et notat om begrebet almennyttig. Notatet er gengivet i fondsudvalgets betænkning (nr. 970/1982).

Spm. nr. S 771

Til *forsvarsministeren* (18/4 90) af:

Ingrid Kjældgaard (FP):

»Kan ministeren i forlængelse af spørgsmål nr. S 714 oplyse, hvilke konkrete kontrakter der er indgået mellem Forsvarsministeriet og Komiteen for Det Islamiske Kulturcenter i København med hensyn til matr.nr. 1 aa Eksercerplads Batteri, Njalsgade, København?«

Svar (24/4 90):

Forsvarsministeren (Enggaard):

Folketingets Finansudvalg godkendte ved aktstykke nr. 563 af 23. september 1981 Forsvarsministeriets udlejning af et ca. 15.000 m² stort areal af matr.nr. 1 aa Eksercerpladsen

(Faste Batteri på Amager) til Komiteen for Det Islamiske Kulturcenter i København i 50 år.

I overensstemmelse hermed er der indgået en lejeoverenskomst mellem Forsvarsministeriet og Komiteen. Der er ikke indgået andre kontrakter mellem parterne om lejemålet.

Spm. nr. S 772

Til *industriministeren* (18/4 90) af:

Tove Lindbo Larsen (S):

»Er det ministerens agt at beskære Forbrugerstyrelsens budget i et sådant omfang, at grundlaget for Statens Husholdningsråd forsvinder og rådets virksomhed dermed må ophøre?«

Begrundelse

Konsekvensen af ministerens udmeldelse om nedskæring af Forbrugerstyrelsens budget på 2,6 mio. kr. på lønsummen i 1991 og fjernelse af tilskud til lokal forbrugeroplysning vil være opsigelse af 16 medarbejdere med efterfølgende fjernelse af det undersøgelsesarbejde på bl.a. husholdningsmaskiner og andet laboratoriearbejde samt det oplysningsarbejde, der udføres for nærværende.

Sker der et stop for ernæringsoplysning, strider det dels imod regeringens forebyggelsesprogram, dels imod WHO's plan Sundhed for alle år 2000 og endelig imod den ernæringspolitik, hele Folketinget minus Fremskridtspartiet har vedtaget.

Dertil kommer, at store dele af undervisningssektoren mister oplysningsmateriale i deres daglige arbejde såvel på ernæringsområdet som på det øvrige forbrugerområde. Det, man vil spare, kan blive en kortsigtet indsats, idet det helbredende arbejde som bekendt er dyrere end det forebyggende.

Hvad angår oplysning om eksempelvis hårde hvidevarer, kan fejlinvesteringer og dårlige apparater være dårlig økonomi såvel for familierne som for landet som helhed.

Svar (25/4 90):

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Det er ikke min agt at beskære Forbrugerstyrelsens budget således, at grundlaget for Statens Husholdningsråd forsvinder og rådets virksomhed dermed må ophøre.